

”הכול בגלל מסמר קטן”

(מתוך: ”אגדות האחים גרים”)

סוחר אחד עשה הרבה עסקאות טובות, מכר הכול והתעשר מאוד. עכשיו רצה לשוב הביתה ולהגיע לפני רדת הלילה. הוא לקח את השק המלא בכסף, העמיס אותו על סוסו, ורכב משם.

לעת צהריים הגיע אל עיר אחת ונח בה. כשרצה להמשיך הלאה, הוציא משרת הבית את סוסו, הביא אותו אליו, אבל אמר: ”אדוני, ברגל האחורית השמאלית 5 חסר מסמר בפרסה.”

”שיחסר,“ השיב לו הסוחר: ”בשש השעות שיש לי עוד לרכוב תחזיק הפרסה מעמד.”

אחר הצהריים, אחרי שירד שוב מגב סוסו בפונדק אחר, ונתן לו לחם לאכול, נכנס 10 עוזר הסייס* לחדר ואמר: ”אדוני, לסוס שלך חסרה פרסה ברגל השמאלית האחורית, לקחת אותו אל הנֶפֶח**?”

”שתחסר,“ השיב לו האדון, ”בשעות המעטות שנותרו לי לרכוב, יוכל הסוס להחזיק מעמד. אני ממהר.”

הוא רכב משם, אבל אחרי זמן לא רב התחיל הסוס לצלוע. הוא לא צלע זמן רב עד 15 שהתחיל למעוד, ולא מעד הרבה זמן עד שצנח לארץ ושבר רגל.

הסוחר נאלץ להשאיר את הסוס שוכב, לפרוק מעליו את השק, להעמיס אותו על כתפיו, וללכת ברגל לביתו. הוא הגיע לשם רק בשעה מאוחרת בלילה. ”בכל הצרות האלה,“ אמר לעצמו, ”אשם המסמר המכושף.” ואתם, קוראים יקרים, מי, לדעתכם, אשם?

* סייס – מטפל בסוסים.

** נֶפֶח – מתקין כלי ברזל.